

Намоз робитаи мўъминон бо Худо аст

الصلاة هي رابطة المؤمنين بربهم

[Тоҷики – Tajiki – طاجيكية]

Абдуссатори ҳомид

2009 - 1430

islamhouse.com

الصلاة هي رابطة المؤمنين بربهم

« باللغة الطاجيكية »

عبد الستار حميد

2009 - 1430

islamhouse.com

Намоз робитаи мўъминон бо Худо аст

Ба номи Худо

Рузи маҳшар, ки ҷонгудоз бувад
Аввали пурсиш аз намоз бувад

Намоз аввалин фармони худо аст.
Намоз маросими махсусе барои парастии Худо ва
розу ниёз бо уст. Дар он лаҳза, одамӣ ба камол ва
шукуҳи бениҳояти офарид- гори ҷаҳон меандешад,
саропо шефтаи он мешавад, дилу ҷонаш ба хузӯу
хушӯъ ва фурутани мегарояд, , рукӯъ мекунад, сар ба
замин мебарад, сачда мекунад ва забон ба ҳамду санои
худованд мекушояд, ҳамду тасбеҳ мегӯяд.

Паёмбар (с) мефармоянд:
Намоз шиори яктопа-растӣ аст ва мусалмонон ба ҳеч
вақт набояд аз он ғафлат кунанд.

Намоз ба одам нишоти маънавии хосс медиҳад ва аз
тамбали ва афсурдагии руҳӣ зинда барояш медиҳад . Мо
бояд дар намозҳо аз Худо талаб кунем, то гуноҳони
моро бибахшад, (яъне тавба кунем) ва бо Худои худ аҳд
кунем, ки корҳои бадеро, ки анҷом додаем дигар
такрор накунем ва онҳоро тарк намоем. Худои мутаол
мефармояд:

Эй бандагони исрофкори ман! Эй бандагони маъсият-

кори ман, эй бандагони ман, ки бар худатон зулм кардаед, аз раҳмати ман ноумед набошед, биёед ба сӯи ман, ман мепазирам, ман қабул мекунам,. Ба ростӣ, ки Худованд раҳмону раҳим аст. Дар яке аз ҳадисҳои қудсӣ омадааст:

“Нолаи гунаҳкорон дар назди ман маҳбубтар аст аз тасбеҳи тасбеҳгуяндагон”.

Намоз барои муъмин сабаби муҳкам шудани тақво ва пешрафти ӯ дар ростгӯӣ ва дуруст кори аст, ҳамон гуна ки бенамоз будан барои гунаҳкор сабаби бештар шудани гуноҳ ва пешрафт дар бадбахти ва торикӣ аст, то он ҷо ки гунаҳкорро ба дӯзах мебарад.

Тарки намоз

Дар Қуръон омадаст, ки баъзе аз аҳли ҷаҳаннамро дар ҳоле ки дар азоб ҳастанд, мепурсанд: Чӣ чизе шуморо дар ҷаҳаннам дихил кард?

дар ҷавоби ин савол мегуянд,
Ки ҳар гиз набудем аҳли намоз.
Ба мискин надодем ҳар гиз таом,

Аз ин ҷо мефаҳмем, чаро намоз дар ислом ин қадар муҳим аст, чаро Паёмбар(с) меғӯяд: Намоз амуди дин аст. Чун агар намоз бошад ва ба дурустӣ иҷро шавад, ҳама чиз дуруст мешавад. Агар мо намозро тарк кунем, ҳам дар дунё зарар мебинем ва ҳам дар охират.

Зиёнкор ҳастанд аз ҳар чиҳат.
Чи дар дори дунё чи дар охират.

Аҳамияти намоз дар Ислом
Дар ин ҳол хонед комил намоз
Бигардед машғули розу ниёз
Ки бар муъминон ба парвардигор
Бувад воҷиб ин ҳукм дар рузгор

Намоз ибодате аст, ки дар вақтҳои хосс бар муъминон
воҷиб гардидааст.
Оё ба посухи дузахиён гӯш накардед, он ҳангом ки аз
онҳо пурсиданд: Чи чизе шуморо ба инҳо (дузах) дохил
карда аст? Гуфтанд: Мо аз намоз- гузорон набудем.
Паёмбари ислом(с) намозро ба чашмаи оби гарме, ки
бар дари сарои марде чараён дошта бошад, ташбеҳ
кард, агар рӯзе панҷ бор худро дар он шустушӯ диҳад,
ҳаргиз чирк ва олудагӣ дар бадани ӯ намонад.
Ҳамоно касоне аз муъминон ҳаққи намозро
шинохтаанд, ки ҳеч чизи дунё онҳоро аз намоз машғул
намесозад, ва равшании чаш- машон яъне молу ва
фарзандон монеи намоза- шон намешавад. Худованди
бузург мефармояд:

"гуруҳи мардрни муминро касбу тичорат аз зикри
паовардигорашон ғофил намесозад"

Мардоне ҳастанд, ки тиҷорат ва хариду фурӯш, ононро аз ёди Худо ва барпо доштани намоз ва пардохти закот боз намедорад. Расули Худо (с) бо вучуди инки башорат ба бихишт дода шуда буд, худро дар намоз хондан ба заҳмат меандохт, зеро Худованд ба ӯ фармуд: Хонаводаи хешро ба намоз хондан амр кун ва бар анҷоми он кушиш кунанда бош.